

Παρασκευή 16/11/2012 (επίσης 17/11)

Π.Χ. Δυναμικό Προγραμματισμό
Υπεροπτιμιακός βέλτιστος έλεγχος

Έστω η συνάρτηση $x_{k+1} = f(x_k, u_k)$, $k = 0, 1, \dots$ (1)
όπου $x_k \in X$ είναι η κατάσταση του συστήματος
ή $u_k \in U$ είναι ο έλεγχος.

Στη χρονική στιγμή k έχουμε το κόστος $\alpha^k g(x_k, u_k)$
όπου $\alpha \in (0, 1]$

Ο έλεγχος είναι συνάρτηση της τρέχουσας κατάστασης
έστω $U(x) \subset U$.

Θέλουμε να βελτιστοποιήσουμε διαδέχοντας από το χώρο ποδίζικων/σπρα-
ζυγικών $\Pi = \{ \{ \mu_0, \mu_1, \dots \} : \mu_k \in M, k = 0, 1, \dots \}$
 $M = \{ \mu : X \rightarrow U : \mu(x) \in U(x), \forall x \in X \}$.

Το συνολικό κόστος μιας στρατηγικής $\Pi = \{ \mu_0, \mu_1, \dots \}$ που ξεκινά από την
αρχική κατάσταση x_0

$$J_{\Pi}(x_0) = \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k g(x_k, \mu_k(x_k)) \quad (2)$$

όπου η ακολουθία $\{x_k\}$ δίνεται από την (1), δεδομένης της στρατηγικής Π :

$$x_{k+1} = f(x_k, \mu_k(x_k)), \quad k = 0, 1, \dots$$

Η συνάρτηση βέλτιστου κόστους είναι $J^*(x_0) = \inf_{\Pi} J_{\Pi}(x_0)$ (3)

Για κάθε στρατηγική $\Pi = \{ \mu_0, \mu_1, \dots \}$, θεωρούμε τη στρατηγική $\Pi_1 = \{ \mu_1, \mu_2, \dots \}$

Οπότε από τη σχέση (2) έχουμε:

$$J_0(x_0) = g(x_0, \mu_0(x_0)) + \alpha J_{n_1}(f(x_0, \mu_0(x_0)))$$

Τότε, $\forall x \in X$ έχουμε:

$$J^*(x) = \inf_{\pi = \{\mu, \eta\} \in \Pi} \{g(x, \mu_0(x)) + \alpha J_{n_1}(f(x, \mu_0(x)))\}$$

$$= \inf_{\mu \in M} \{g(x, \mu_0(x)) + \alpha \inf_{\eta \in \Pi} \{J_{n_1}(f(x, \mu_0(x)))\}\}$$

$$= \inf_{\mu \in M} \{g(x, \mu_0(x)) + \alpha J^*(f(x, \mu_0(x)))\}$$

Οπότε, η ελαχιστοποίηση ως προς $\mu \in M$ μπορεί να γραφεί ως προς $u \in U(x)$, επομένως έχουμε τον Bellman:

$$J^*(x) = \inf_{u \in U(x)} \{g(x, u) + \alpha J^*(f(x, u))\} \quad (4)$$

κ' αν έχει λύση, τότε $\mu^*(x) \in \arg \min_{u \in U(x)} \{g(x, u) + \alpha J^*(f(x, u))\}$

Για $x \in X, u \in U(x)$, έχουμε $H(x, u, J) = g(x, u) + \alpha J(f(x, u))$.

Ορίζουμε για $x \in X$: $(T_\mu J)(x) := H(x, \mu(x), J)$

$$(TJ)(x) := \inf_{u \in U(x)} H(x, u, J) = \inf_{\mu \in M} (T_\mu J)(x)$$

Η εξίσωση του Bellman (4) μπορεί να γραφεί ως εξής: $J^* = TJ^*$

$T: \mathcal{B}(X) \rightarrow \mathcal{B}(X)$, $\mathcal{B}(X)$: χώρος συναρτήσεων.

$$J^* \rightarrow TJ^*$$

↑
συναρτήσεως

↑
αυτό δεν είναι πολλαπλός συναρτήσεων
είναι νέα συναρτήσεως

Ορίζουμε $J_{\Pi, N}(x) := \alpha^N J(x_N) + \sum_{k=0}^{N-1} \alpha^k g(x_k, \mu_k(x_k))$

όπου $\alpha^N J(x_N)$ είναι το τελικό κόστος

$$J_{\Pi, N}(x_0) = T_{\mu_{N-1}}(\dots (T_{\mu_1}(T_{\mu_0} J)) \dots)(x_0)$$

\uparrow σύνδεση ακολουθιών.

εφόσον,

$$J_{\Pi}(x) = \lim_{N \rightarrow \infty} T_{\mu_{N-1}}(\dots (T_{\mu_1}(T_{\mu_0} J)) \dots)(x)$$

Όταν ικανοποιούνται οι συνθήκες ύπαρξης λύσης του προβλήματος σταθεράς οπέριας $TJ^* = J^*$, τότε η εξίσωση (4) του Bellman έχει μοναδική λύση που είναι η βέλτιστη συνάρτηση κόστους J^* .

Συνθήκη ύπαρξης λύσης του προβλήματος σταθεράς οπέριας:
 $\|T_{\mu} J - T_{\mu} J'\| \leq c \|J - J'\|$

Δευτέρα 19/11/2012

1. Το πρόβλημα μη γραμμικού προγραμματισμού χωρίς περιορισμούς

Έστω η πραγματική συνάρτηση $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$
Υάρχουμε το $\max f(x), x \in \mathbb{R}^n$

Να βρωεί x^* τω. $f(x^*) \geq f(x), \forall x \in \mathbb{R}^n$
Το x^* λέγεται ολικό μέγιστο της f .

Παρατήρηση

Ένα σημείο x^* λέγεται τοπικό μέγιστο της f , αν υπάρχει $\varepsilon > 0$, τω.
 $f(x^*) \geq f(x), \forall x$ με $\|x - x^*\| < \varepsilon$.